

ONDER PROFESSOREN

Ruim een jaar geleden organiseerde het BPM-Forum zijn eerste 'Onder professoren' op de Universiteit van Nyenrode. Deze bijeenkomst was toen dermate succesvol dat het op 8 februari j.l. een vervolg kreeg. Het BPM-Forum was te gast bij de Erasmus Universiteit in Rotterdam, waar in de faculty club totaal zo'n 50 personen aan de sessie deelnamen.

Onder de leiding van moderator Aty Boers werden Prof. Teun Hardjono van de Erasmus, Prof. Wil van der Aalst van de TU Eindhoven en Prof. Roel Wieringa van de TU Twente naar hun mening gevraagd. De volgende fictieve case werd besproken: "U wordt om advies gevraagd door een kledingbedrijf, met 250 man personeel, dat het ontwerpen in Nederland doet, de productie in China en distributie door heel Europa: heeft dit bedrijf een BPM advies nodig?"

De meningen hierover verschilden. In eerste instantie was de mening dat het volume van de transacties onvoldoende is om BPM te rechtvaardigen. Echter, er bleek onverwachte materiedeskundigheid aanwezig te zijn en, denkend aan de maatwerk-jeans van Levi's, was de conclusie toch dat BPM hier toegepast kan worden. De complexiteit en het maatwerk van het product gaven de doorslag.

Bij de stellingen kon het publiek voor of tegen stemmen. Bij de eerste stelling "Succesvolle procesgerichte bedrijfsvoering vraagt een sterke centrale aansturing" was de zaal meteen verdeeld. Teun Hardjono zei in zijn opening al dat we in de tijd van 'uitstervende dinosaurussen' leven. Roel Wieringa gaf verder aan dat we steeds meer de 'netwerken' aan elkaar knopen en het uiteindelijk om de 'coördinatie' gaat. Dit in acht nemend werd de stelling verworpen.

Ook op de stelling "Nadruk op vastlegging van processen zorgt voor verstarring en belemmert innovatie"

waren de reacties verdeeld. Want alles gedetailleerd vastleggen en vervolgens afdwingen dat precies zo gewerkt wordt, doodt alle creativiteit en maakt dat inzet van professionals verdwijnt. Maar anderzijds is het vastleggen van processen ook een prachtige manier om kennis te delen en zelfs vaak een vereiste om aan regelgeving te voldoen. De kunst is dus om de goede balans te vinden en alleen het noodzakelijke vast te leggen.

De stelling "Bij een op BPM geënte ICT-architectuur bestaat het 'make or buy' dilemma rond ICT niet meer" werd unaniem verworpen. Tot slot was er de stelling "Er is een drie-letter acronym (BPM, BPO, SOA) nodig om bij het (top) management aan tafel te komen voor het onderwerp procesmanagement". Bijna iedereen was het er mee eens dat de drie letters niet nodig zouden moeten zijn. Persoonlijk was ik de uitzondering. Ik ben het in theorie wel oneens met de stelling, maar waarom zien we dan toch zo veel marketingmateriaal dat vol staat met drieletter-afkortingen? Ik denk dat door gebrek aan materiedeskundigheid helaas veel organisaties terugvallen op de Gartner-termen.

De bijeenkomst werd door iedereen als een succes gezien. Het was zinvol om de wetenschap te koppelen aan de praktijk. Opvallende waarneming van een van de deelnemers was: "Heerlijk die onvoorspelbaarheid van wetenschappers. Want wie verwacht nu een workflow-goeroe die niet gelooft in pogingen om tot standaards voor procesmodellering te komen, een kwaliteitsgoeroe die niets ziet in het vastleggen van processen en een goeroe op het gebied van Business & ICT die afraadt om processen te automatiseren?"

Frits Bussemaker
is voorzitter van BPM-Forum Nederland.